

KONING EN GRONDWET.**NIEUWS- EN ADVERTENTIEBLAD****VOOR DE GRAAFSCHAP ZUTPHEN.**

Dit Blad verschijnt iederen Woensdag morgen. Behalve bij de Uitgevers, worden bestellingen aangenomen door de Agenten de H. H. W. H. STENFERT KROESE, te *Arnhem*, A. TJADEN, te *Deventer*, J. P. v. CAPPELLE, te *Doetinchem*, C. H. WESSER, te *Zevenaar*.

De prijs is per drie maanden, franco per post 85 Cts.; binnen de Stad 70 Cts.
Afzonderlijke nummers 10 Cts.

De prijs der Advertentiën is van *een tot vier* regels 65 Cts.; voor elken regel meer 15 Cts. behalve 35 Cts. zegelregt voor elke plaatsing.

Advertentiën en ingezonden stukken dienen *uiterlijk* Dingsdagmorgen aan de drukkerij te zijn. In spoedvereischende gevallen gelieve men regtstreeks aan den drukker W. BECKING te *Doesborgh*, te adresseren.

Uitgevers: J. SCHOONMAN, te *Zutphen* en W. BECKING, te *Doesborgh*.

BELASTING OP DE HONDEN.

Geheel Doesborgh is in rep en roer om een voorstel door het dagelijksch bestuur onlangs in den raad gedaan. Men wil de honden gaan belasten. Menschen, die anders volstrekt niets dichterlijks in hun ijskouden geest hebben, worden tot razernij toe met dichtvuur beziel. Menschen, die zich nooit ofte nimmer met hunne arme natuurgenoeten bemoeijen, dalen neder van de hoogste sport der maatschappelijke ladder, of neen, bukken zich om hunnen broeder die onder staat de hand te reiken. »Wat gaat men doen? hoort men algemeen jammeren. Zal men den arme, die zoo weinig vrienden heeft, den eenigsten waren vriend nog ontnemen, die hem 's nachts dekt met zijn harig lijf en die des daags met zijne kinderen speelt? Weet men dan niet, dat de hond altijd een vriend van den mensch is geweest, dat hij zich aan hem hecht met banden, die zelfs de dood niet kan verbreken? Herinnert men zich dan niet uit de geschiedenis, hoe het trouwe beest van Willem den Zwijger zich doodtreurde op zijn graf? Ach men is zoo materieel, men bekommert zich niet meer om liefde en vriendschap, het moet alles wijken voor die vervloekte geldzucht. Wij kunnen ons bijoutje, azortje of hoe het hondje heeten mag, nog wel behouden, voor ons is het niets, weeklaagt een oude juffer bij de theepot tot eenige maagdelijke brillante vriendinnen, maar het is affreus, heusch het is affreus de armen zoo te plagen. 't Is eene belasting die alleen op de armen drukt en daarom hoogst onbillijk is.»

Wij zijn groote voorstanders van de poezij, van de honden, van de vertroetelde schoothondjes af tot aan de vreeslijke bulldoggen der boeren en slagers toe, wij begrijpen ons de zalige vreugde van velen, dat zij hunne lievelingen niet behoeven weg te doen en beklagen met hen de armen, dat zij die zullen moeten missen, maar juichen toch het voorstel van het dagelijksch bestuur van harte toe en hopen, dat de benoemde commissie een goed reglement zal maken, hetwelk Doesborghs rijkdom aan honden een weinigje zal doen verminderen. Het is waar, dat bij vele nuttige zaken iets aangenaams moet worden opgeofferd. Stel u voor, dat gij in een oud huis woont, dat reeds voor eeuwen uwe voorouders tegen wind en regen beschutte. Hoe zalig droomt gij onder dat oude dak en tusschen die waggelende muren van vroegere tijden! Gij hoort de stemmen der lieve dooden nog klinken, gij ziet hen met de kleederen van hun tijd nog op de verweerde zetels, alles is een opengeslagen geschiedboek, dat luide verkondigt van de

grootheid van het voorgeslacht. Maar eindelijk komt er een tijd waarop gij dat gebouw, waarmede zooveel herinneringen zamenhangen, moet laten omverwerpen, om op zijne plaats een woonbaar huis te stichten. Het nuttige en noodige gaat boven het aangename.

Honden kunnen lastig en gevaarlijk zijn. Is het dus mogelijk om hun aantal te verminderen en tevens op die wijze de steeds grage gemeentekas eenig voordeel te bezorgen, dan moeten alle sentimentele en overdrevene voorstellingen wijken. Ieder weet, dat in de stad onzer inwoning vele van die beesten rondloopen, die bij gebrek aan voldoende voeding te huis, overal iets zoeken buit te maken en vaak zeer lastig voor de voorbijgangers zijn. Vuil en morsig helpen zij de lucht der krotten en holen waarin hunne meesters wonen, waar reeds zoovele schepselen moeten ademen, nog meer verpesten en doen daardoor meer schade dan voordeel door hunne vriendschap en liefde. Wel zijn al hunne ziekte op verre na niet besmettelijk voor den mensch, neen, veeleer volgens deskundigen slechts weinige, maar eene hoogst besmettelijke kwaal kan de zomerhitte of andere redenen bij hen veroorzaken, die ons alleen bij het denkbeeld doet ijzen. Hebt gij wel eens hondsdolheid gezien of van haar gelezen? Lezer! er moet naar de verhalen van menschen, welke die vreeslijke ziekte behandelen, weinig bestaan, waarvoor een mensch zoo moet vreezen, als voor den beet van een dollen hond, weinig waartegen de macht der kunst, wanneer hare hulp niet zeer spoedig wordt ingeroepen, zoo gering is. Men kan wel het dragen van muilkorven en banden gebieden in de heetste dagen van het jaar, maar daardoor komt men van kwaad tot erger, want juist door al die middelen bevordert men de hondsdolheid, wier gevolgen men al zoo wil tegengaan. Wel zal het nu verscheidene hondenslevens kosten, maar het nut dat zij door hun sterven doen, neemt van het aandoenlijke voor diepgevoelende meesters en meesteressen veel weg. Wanneer de belasting niet te hoog wordt, b. v. f 1.50 à 2.00 per hond, dan kunnen ook nog menschen uit den minderen stand, wanneer het hun ernst is hun diertje te houden, dit doen door wekelijks 3 à 4 cent ter zijde te leggen. Maar wij hopen er op, dat de meerderheid niet zoo lief zal zijn en hare vriendschap voor die som zal opofferen. Hoe minder de belasting dus opbrengt, des te beter beantwoordt zij aan haar doel. — Eene uitzondering zouden wij misschien willen maken, — voor de blinden, de armen die vaak zulke trouwe wachters in

hunne geleiders hebben en die niet in staat zijn iets van hunne bijeengegaarde penningen af te staan. Evenwel schijnt het te Doesborgh niet noodig te zijn, omdat men daar niet op die wijze, zoo als vaak in groote steden, de blinden ziet gaan. Honden voor hondekarren dienen nog zwaarder belast te worden, dan die van weelde, omdat misschien de luije eigenaars er toe zullen gebracht worden, om andere beesten of zich zelf te spannen voor hunne voertuigen, in plaats van de arme dieren, die zij doodmartelen.

Nog iets. Men zorge toch voor het wegruimen der krengen, die als natuurlijk gevolg van het algemeene verdrinken, dan weldra onze wateren zullen verpesten. Anders zou de genomen maatregel meer kwaad dan goed doen.

OVERZICHT DER POLITIEKE BERICHTEN. BUITENLAND.

In Engeland maakt men zich ongerust over plannen, die Mexico zou koesteren, om weder een paar provinciën tegen eene groote schadevergoeding aan de Unie af te staan. Het Kabinet van Washington zal echter het geld genoeg noodig hebben om in de groote kosten van den oorlog te voorzien.

De geruchten over pogingen tot bemiddeling, door beide Westersche mogendheden in den Amerikaanschen twist aan te wenden, houden aan, en worden zelfs bevestigd door Amerikaansche bladen. Het is dan ook niet onwaarschijnlijk dat de reis van den heer *Mercier* naar Richmond daarmede in verband staat, vooral als men in aanmerking neemt, dat, gelijk reeds dezer dagen werd opgemerkt, Frankrijk behalve aan katoen ook behoefte heeft aan tabak uit de afgescheiden staten. Intusschen zou de bemiddeling wel eens onnoodig kunnen worden; als de Noordelijken, gelijk nog het geval is, bij hunne beweging tegen Richmond volhardden.

Uit New-York wordt berigt, dat de Noordelijken meer en meer tegen Richmond oprukken, *Beauregard* heeft te Corinthe 100,000 man bijeengetrokken. Men heeft eene dépêche onderschept, waarin *Beauregard* verklaart, dat de Zuidelijken Savannah en Charleston wel kunnen verliezen, tenzij zij *Buell* verslaan, en dat, zoo zij te Corinthe overwonnen werden, dit het verlies der Mississippi-vallei en waarschijnlijk van hunne zaak ten gevolge zou hebben.

De groote tentoonstelling is geopend; Londen viert feest; het gebouw ziet er naar men meldt niet sierlijk uit. Den 1sten Mei werd het buitengewoon druk bezocht, zoo binnen als buiten was alles bezet. De Engelsche bladen geven de volgende beschrijving van de opening van de groote wereldtentoonstelling. Tegenover de estrade voor de commissarissen, door de Koningin met de opening belast, waren de zetels voor de gezanten, de ministers en hen, die tot het officieel tentoonstellingspersoneel behoorden. De hertogin van *Cambridge* en prinses *Mary* zaten naast de estrade. Daarachter verhief zich trapsgewijs het orkest voor 800 instrumenten en 2000 koristen; de dames, in het wit, namen het midden van dit amfiteater in, dat zich boven de galerijen verhief. *Costa* en *Sainton* dirigeerden. Nevens hen zag men *Meijerbeer*. Ten twee ure kondigde eene fanfare de komst der openingscommissie aan. De stoet bestond uit: de trompetters der horseguards, de inspecteurs van het gebouw voor de ondernemers, de inspecteurs voor de commissie, de ondernemers, de decorateurs en de architecten, de superintendenten der schikking in het gebouw, de bekroonde dichter *Tennyson*, den lord-prevoost van Glasgow, den lord-mayor van York, den lord-prevoost van Edimburg, den lord-mayor van Dublin, den knods- en zwaarddrager der City, den lord-mayor en de sheriffs van Londen en Middlesex, den raad en secretaris der maatschappij van landbouw, idem der maatschappij van

kuusten, eene deputatie van inschrijvers voor het waarborgfonds voor den bouw van het paleis, de onderscheidene commissiën, tot het gebouw of de tentoonstelling in betrekking staande, de presidenten der jury's en der vreemde commissiën, vreemde commissarissen, de commissarissen der tentoonstelling van 1851, de bisschop van Londen met den aartsdeken van Middlesex en den pastoor van het kerspel waar het gebouw in ligt, de oud-ministers en ministers, de openings-commissarissen, de erfprinsen van Pruissen en Zweden met gevolg, detachementen van alle wapenen der land- en zeemagt. Nadat de inwijdings-commissarissen hadden plaats genomen, werd het *God save the Queen* aangeheven, waarvan ondanks het sterk bezet orkest slechts in de onmiddellijke nabijheid iets gehoord werd; zij, die echter konden hooren, vonden de uitvoering uitstekend. Hierop werd de groote openings-ouverture uitgevoerd; daarna de hymne van *Tennyson*, op muziek gebracht door *Dr. Bennett*, en eindelijk een groote marsch van *Auber*, die het publiek als het ware geëlectriseerd heeft. Vervolgens heeft de bisschop Gods zegen over de onderneming afgesmeekt, waarna het Halleluja's uitmuntend werd ten gehoor gebracht, gevolgd door het *God save the Queen*. De Hertog van Cambridge verklaarde nu onder het gejuich van de gansche menigte, de tentoonstelling geopend, hetgeen door het geschut verder verkondigd werd. Ondanks alle pracht en luister, gevoelde men toch eene leegte te midden van dit wereldfeest van kunsten en nijverheid; men dacht aan hem van wien het denkbeeld der tentoonstelling was uitgegaan, die zoo veel voor de verwezenlijking gedaan had en nu te vroeg helaas in het graf rustte.

Eerstdaags zal op last der Britsche admiraliteit te Plymouth, een proef genomen worden met de befaamde gepantserde drijvende batterij *Trusty*. Deze batterij kan een schot uit een 300-ponder Armstrong-geschut verduren; zij is met 28 duim dikke ijzeren platen bekleed en de proefneming heeft ten doel, te weten: welke uitwerking de ontzaggelijke groote en zware projektielen uit den nieuwen te Shoeburness beproefden vuurmond, onder verschillende hoeken geschoten, op het stevigste gepantserde schip der Engelsche vloot zullen hebben.

Victor Emmanuel bezoekt de zuidelijke provinciën. Hij is met groote plegtigheid te Napels ontvangen, onder het lossen van saluutschoten door het geheele eskader en alle overige schepen. Het eskader heeft een spiegelgevecht geleverd. De gezanten van Zweden en België zijn te Napels aangekomen. De Koning is naar Caserta geweest en heeft een openbare audientie verleend. De bevolking is vol geestdrift. De Koning heeft 10.000 frs. gegeven voor weldadige doeleinden. Des anderen daags is er eene soirée geweest bij den Franschen consul, waarop de daar aanwezige ministers en de keur der burgerij genoodigd waren. De Koning heeft den onderkoning van Egypte in plegtig gehoor ontvangen en de villa Favorita ter diens beschikking gesteld. De Napelsche handelsstand heeft 14000 kilos brood onder de armen laten verdeelen, ter gelegenheid van 's Konings bezoek.

Het liberaal gedeelte der Napolitaansche geestelijkheid heeft den Koning het volgend adres aangeboden: „De vooruitgangsvereeniging der Italiaansche geestelijkheid, aan *Viktor Emmanuel*. Heil in *Jesus Christus*! Zij koestert den innigen wensch, hem weldra met *Garribaldi* op het kapitoel te zien. Venetie vrij en geheel Italië vereenigd!”

In den Belgischen senaat is de kwestie van de erkenning van Italië weder te berde gebracht, doordien eenige leden voorstelden den post van 52.000 fr. voor 't gezantschap te Turijn op 40.000 fr. te verminderen, waarbij de voorstellers verklaarden, dat hunne bedoeling was, daardoor hunne afkeuring te kennen te geven over de erkenning van 't koninkrijk Italië. De minister *Rogier* heeft

die erkenning verdedigd; hij herinnerde, dat in de Kamer der Afgevaardigden door de clericalen was gezegd, dat men met die erkenning 3, 4 à 5 maanden had moeten wachten. Maar die termijn was nu weder voorbij, het koninkrijk Italië bestond nog, en wat zocht de clericale partij nu? De minister verklaarde, dat als het amendement werd aangenomen, hij zijne portefeuille liever zou nederleggen, bij de vele moeilijkheden, die zij thans opleverde.

De Antwerpenaars hebben een dubbele nederlaag bekomen. De senaat heeft 't ontwerp van wet goedgekeurd, waarbij een voorschot van 5 miljoen fr. aan de maatschappij *Pauwels* wordt verleend, voor den aanbouw der vestingwerken. In eene vergadering der Brusselsche *liberale Vereeniging*, waarbij het voorstel was ingediend, om met het oog op de Antwerpensche fortificatiën eene algemeene beweging in 't leven te roepen, tegen de groote uitgaven voor oorlog, is op voorstel van den heer *Verhaegen* met eenparigheid verklaard, dat het voldoende is, dat de Vereeniging zich houdt aan haar programma, waarin staat: „dat België behoefte heeft aan een goed georganiseerd leger, doch dat bij de inrigting daarvan spaarzaamheid moet worden in acht genomen.”

BINNENLAND EN GEMENGDE BERICHTEN.

De *Staats-Courant* meldt het volgende: Z. M. de Koning vertrekt den 6 Mei naar Parijs, om er tot den 14 te verblijven. De reis heeft *geen ander doel* dan het brengen van een bezoek aan H. H. M. den Keizer en de Keizerin der Franschen, gedurende het verblijf van H. M. de Koningin aldaar.

Z. K. H. de Prins van Oranje is naar Zutphen en Deventer enz. vertrokken, om de aldaar in garnizoen zijnde kavallerie te inspecteren.

In 't laatst dezer maand wordt het Japansch gezantschap te 's Hage verwacht; het *hôtel Bellevue* wordt voor de gasten in gereedheid gebragt.

Een onzer dagbladen bevatte dezer dagen over de opheffing der beide ministeriën van Hervormde en R. Kath. eerediensten de volgende opmerkingen: „Welke is de *bedoeling* der opheffing? Geene andere, dan de toepassing van het beginsel: volkomen afscheiding van Kerk en Staat. Zoolang die afscheiding niet mogelijk is, moeten de Departementen van Eerediensten blijven bestaan; is het mogelijk alle politieke banden los te maken, die de Kerk binden aan den Staat, dan heffe men de Departementen op. Na die opheffing zouden dan nog blijven bestaan *financiële* banden en, daarenboven, het grondwettig toezigt van den Staat op de Kerk, met het oog op de orde en de rust. Dat *toezigt* ressorteert onder het gebied des Ministers van Justicie voor alle kerkgenootschappen; de *financiële* aangelegenheden onder het gebied van den Minister van Financiën. Wat zullen wij nogtans zien gebeuren? Dat een R. Katholiek Minister de zaken zal leiden van de R. K. kerk, ofschoon deze niet tot zijne attributen behoort, en een Protestantsch Minister de zaken der Herv. en andere kerken. Indien de Kerk is afgescheiden van den Staat, dan komt deze verdeling niet te pas, en geeft zij alleen voedsel aan het vermoeden, dat men hier enkel te doen heeft met ijdel vertoon, dat in werkelijkheid de zaken laat zoo als zij thans zijn. Dat vermoeden wordt bevestigd door het laten bestaan van de Departementen, onder den naam van „afzonderlijke afdelingen;” terwijl de Ministers van Eeredienst zullen vervangen worden door „administrateurs.” Inderdaad zullen dus de Ministers van Buitenlandsche Zaken en van Justicie worden Ministers van Eeredienst, vroeger geheeten *ad interim*, en nu mischien met eene andere titulatuur gedoopt. Zoodanige inrigting is den *schijn* geven in de plaats van het *wezen*, is voldoen aan de behoefte, om voor de leus beginselen uit te voeren, die vooralsnog niet voor uitvoering vatbaar schijnen. Opheffing der Departementen van Eeredienst heeft alleen dan plaats, wanneer verklaard wordt, dat *alle* banden tusschen Kerk en Staat zijn opgelost, — wanneer de geldelijke belangen beheerd worden door den Minister van Financiën, als bewaarder der schatkist, waaruit alle be-

talingen plaats hebben; — wanneer eindelijk het *Staatstoezicht* op de kerkgenootschappen geoeffend wordt door den Minister van Justicie, als den natuurlijken handhaver der wetten en van hare uitvoering. Eene opheffing daarentegen, gelijk nu bedoeld wordt, schijnt ons toe te zijn: „zand in de oogen” van het groote publiek. Men zal zich op deze opheffing verhoovaardigen als op een groot feit, dat de liberalen hebben tot stand gebragt; — doch in werkelijkheid zal men het kind eenvoudig bij een anderen naam genoemd hebben.”

Volgens brieven, dezer dagen bij familie betrekkingen uit de Vereenigde Staten van Noord-Amerika ontvangen, is de toestand daar minder gunstig dan vroeger. In die brieven wordt thans niet de loftrumpet over dat land geblazen en geene uitnoodiging tot overkomst gevonden. Een landbouwer die een 6 à 8 stal melkkoeijen houdt, moet daarvan *f* 80 belasting jaarlijks betalen. Het leger verblindt er dagelijks groote sommen, men spreekt daarin van *f* 10.000.000 daags. Een 1000tal Nederlanders, waaronder een 60tal uit de gemeente Staphorst, hebben in de gelederen van het Noorder leger, zoo het heet, vrijwillig dienst genomen en moeten nu dagelijks tegen hunne Zuidelijke broeders vechten. Geheel de handel is thans weinig en door den oorlog aan 't kwijnen, vooral die in katoen, ten gevolge waarvan dan ook de wol de verbazende prijs van *f* 1 à *f* 1.25 per pond heeft bereikt. De runderen zijn er nog al goedkoop en kosten slechts *f* 35 à *f* 50. De werkpaarden daarentegen meer dan *f* 250.

Uit Petersburg wordt gemeld, dat het ijs op de Nawa den 28 der vorige maand aan het kruijen is geraakt. Den volgenden dag was de rivier, zoover het oog reikte van de kaaijen der hoofdstad, vrij van ijs.

De hertog van Sleeswijk Holstein Sonderburg Augustenburg, heeft een koopman wegens diens politieke denkwijze zijne klandisie onttrokken. De koopman, den hertog ten deze opheldering gevraagd hebbende, ontving ten antwoord: „Beste man, gij wilt weten, waarom ik niets van u koop. Ik zal het u kort en goed zeggen. Gij hebt eene demonstratie beproefd ten gunste der vooruitgangspartij; de mannen der vooruitgangspartij echter zijn revolutionairen, omverwerpers, de gevaarlijkste menschen in den staat. Als zij weêr gekozen worden, hebben wij eene omwenteling te wachten.”

Den 30 April had te Weenen het volgende voorval plaats. Een bediende op een koopmanskantoor begaf zich gisteren naar het bankiershuis Schnapper, ten einde 10.000 fl. te incasseren. Deze som in bankpapier ontvangen hebbende, stapte hij den trap af, toen hij door iemand werd ontmoet, die onder den uitroep van „zoo, beste vriend! zijt ge daar! hem om den hals viel en eene uitbundige vreugde betoonde over zijn wederzien. De bediende had vrij wat moeite om aan die welwillende betuigingen te ontkomen, en herkende de stem van zijn gewaanden vriend niet, terwijl hij den vreemdeling aan het verstand poogde te brengen, dat hij zich vergiste. Na veel moeite gelukte hem dit, waarop de vreemde, na zijn leedwezen over het gebeurde te hebben te kennen gegeven zich verwijderde. Op de straat aangekomen zijnde, taste hij in den zak, waarin hij de portefeuille met bankbiljetten had geborgen en ontdekte tot zijne verbazing dat die ontvreemd was. Op goed geluk liep hij voort, ontmoette den gewaanden bekende in gezelschap van een ander, die hij in het kantoor des bankiers had gezien en deed den behendigen gauwdief in hechtenis nemen, bij wien men de gestolene waarde nog aantrof.

ADVERTENTIEN.

De Notaris J. D. PASTEUR te *Doetinchem*, zal op Donderdagen den 8 en 22 Mei 1862, des middags ten 12 ure, in het Heeren Logement te *Doetinchem*, op hoogen doen inzetten en finaal verkoopen:

Een zeer net goed doortimmerd HEERENHUIS, op een der beste standen in de Homburgstraat te *Doetinchem*, bevattende 2 Beneden- en 4 Bovenkamers, allen behangen, waarvan 4 van stookplaatsen voorzien. Voorts Keuken, ruime Kelder, Regen- en Welwaterspomp, Open plaats en verdere gemakken. Te aanvaarden 1 Augustus e. k.

Dagelijks te bezigtigen, mits vooraf belet vragende, terwijl op *franco* aanvragen informatiën te bekomen zijn bij genoemden Notaris,

